

ved Lovændringer have berørt Valgloven, idet de f. Eks. have flyttet Valgstedet fra en By til en anden, ligesom de ogsaa ikke alene ved at gaa med til den Række Valg, der have fundet Sted efter 1894, men særlig ved de Valg, de dog ere gaaede med til efter Systemskiftet, have anerkendt den foreløbige Lov af 1894 for at være gyldig og grundlovmæssig. Den ærede Ordfører maa derfor undskylde, at jeg ikke kan op-dage den fra Regeringspartiet udstrakte Haand, den er i Virkeligheden slet ikke til Stede, og den ærede Ordfører — jeg gen-tager det — er uberettiget til at sige, at det Standpunkt, vi her staa paa, er at om-gaa den Aftale, der blev truffen her for et Aar siden. Den ærede Ordfører kan dog vel ikke tro, at Højre den ene Dag skulde stille en Dagsorden, hvis Ord ere klare og tydelige, og den næste Dag skulde gaa med til en Overenskomst, hvis Følger vilde komme til at staa stik imod, hvad vi Dagen i Forvejen have foreslaaet. Nej, saadan svinge vi ikke fra Standpunkt til Standpunkt. Det er i Virkeligheden kun et Paafund for at komme ud over Ube-hageligheder, det vil sige for at rejse en Modstand paa et Grundlag, som den aldeles ikke kan rejses paa.

Saa er der talt om, at vor Interesse for Byernes Repræsentation skulde være svag. Der er ingen, der tror derpaa. (Stemmer: Jo!) Nej, tværtimod den er overmaade stærk, og naar vi holde paa Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, ønske vi netop, at de Mænd rundt omkring, som føre disse Byerhvervsinteresser frem saavel i selve Byerne som ogsaa ude paa Lan-det, kunne faa Lejlighed til at sende Re-præsentanter her til Tinget, og vort Stand-punkt er ganske i Overensstemmelse med, hvad Byerhvervene Gang paa Gang, sidste Gang i Sommer, have stillet Krav om.

Jeg har udtalt med Hensyn til det Spørgsmaal, at København muligvis skulde faa 3 Kredse færre, end den havde Krav paa efter Indbyggerantallet, at den Ord-ning, naar det vel at mærke blev en Ord-ning, som skal staa ved Magt 10—20 Aar eller endnu flere Aar, vilde være en højst uheldig Ordning. Men jeg har sagt, at det var en Ordning, der var af en saadan Beskaffenhed, at neppe mange, heller ikke Socialdemokraterne vilde gøre store Op-hævelser i den Anledning, fordi det er en Kredsinddeling over Landet, som ikke kom-mer i Strid med de Ord, at Kredsene skulde være omtrent lige store. Men jeg har samtidig gjort opmærksom paa, at man kunde vanskeligt forsvare dette, navnlig

da Hovedstaden jo har en stor Tilvækst, og altsaa Uligheden mellem de køben-havnske og andre Kredse vilde blive større og større, alt som Aarene gaa.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) tager fuldstæn-dig fejl, naar han mener, at Højre ikke ønsker at gaa med til de Herrers Forslag, fordi vi skulde være bange for Landstingets Opløsning. Det ærede Med-lem kunde egentlig ogsaa sige det stik modsatte. Han kunde ogsaa have den Opfattelse, at Højre kunde ønske, at Spørgsmaalet kom saa vidt, at Ministeriet blev tvunget til at tage Stilling til dette Spørgsmaal, og det undrer mig egentlig, at det ikke er kommet frem, at dette kunde være et Ønske fra Højres Side. Nej, hverken det ene eller det andet bry-der Højre sig om, det har aldeles ingen Indflydelse paa vor Stilling til denne Sag.

Maa jeg sluttelig sige til den ærede Ordfører, at det er muligt, jeg i min Slut-ningsudtalelse ikke har udtalt mig med tilbørlig Klarhed. Han sagde, det var et mærkeligt Standpunkt, at hvis dette For-slag kom tilbage fra Landstinget i saa at sige samme Skikkelse, hvis det kunde tæn-kes, i alt Fald kun ændret ganske lidt, vilde vi her nede stemme imod det. Jeg burde der have sagt, at hvis Forslaget kom herved igen fra Landstinget og kom til at foreligge til Afstemning her i akkurat samme Skikkelse eller meget nær, som det nu foreligger, vilde vi stemme imod det. Jeg har altsaa ønsket at gøre opmærksom paa den Forskel, der er, naar man den ene Gang siger: Stemmer ikke, den anden Gang stemmer imod. Vi have haft det Tilfælde før, f. Eks. ved Retsreformen, at vi have afholdt os fra at stemme over Forslagets Overgang til Landstinget, fordi vi ikke have ment at burde rejse nogen som helst Modstand imod, at Sagen ogsaa forhandles i Landstinget. Derimod have vi en Gang senere stemt imod, at Retsreformen gik op i Landstinget, ikke fordi vi ønskede at forhindre Landstinget i at behandle den, men for at tilkendegive vor Stilling til selve det Indhold, Loven havde henede, og for at forhindre eller nedlægge en effek-tiv Indsigelse mod det Misbrug, som saa ofte fra andre Partiers Side er gjort af dette, at vi have undladt at stemme ved sidste Behandling. Saa har man nemlig sagt: Ja, dette Forslag gaar altsaa en-stemmigt op i Landstinget. Det er rigtigt, at det gaar enstemmigt op i Landstinget, men vi have ved saadanne Lejligheder ønsket at pointere, at det ikke gaar derop